

Dragi prijatelji i prijateljice,

Sigurna sam da svako od vas zna da su svakom čovjeku na svijetu potrebni prijatelji. Ljudi kojima prvo javimo dobre i loše vijesti, ljudi sa kojima dijelimo sve. Prijateljstvo se gradi godinama, a njegova vrijednost ne može se mjeriti. Zbog toga nam je izrazito važno prijateljstvo koje gradimo sa svakim od vas. Za nas ne postoji ništa vrijednije od podrške i ljubavi koju nam kontinuirano pružate.

Ništa drugačije nije ni među djecom i mladima u SOS Dječijim selima. Naš Nedim je kao tinejdžer izgubio roditelje. Nije imao bioloških srodnika te je svoj novi početak započeo u našoj Kući za mlade, gdje se mladi pripremaju za samostalni život, kako bi imali što bolju budućnost. Vrijedni i posvećeni odgajatelji uvijek su bili uz Nedima i druge mlade ljude, u svakom trenutku spremni za razgovor i savjet, ali mu je nedostajala majčinska ljubav koja je, priznat ćete, nezamjenjiva.

Mahir je još kao beba stigao u SOS Dječije selo, kod SOS mame Aide. Nakon što je postao punoljetan, Mahir je sa koferom u ruci i suzama u očima također stigao u Kuću za mlade. Nije bilo lako odvojiti se od SOS mame te braće i sestara, ali vjerovao je u sebe i znao da ima njihovu podršku. Čim su se upoznali, Nedim i Mahir su shvatili da ih vežu zajednička interesovanja. Obojica navijaju za isti klub, a u slobodno vrijeme vole igrati Playstation.

Bližio se praznik i svi u Kući za mlade su imali planove – lijepo će se obući, pripremiti poklon i otići na ručak kod svojih SOS mama. Družiti će se sa svojom SOS braćom i sestrama, a SOS mame će napraviti njihova najdraža jela. Dok su svi radosno dijelili svoje planove i pripremali svoju svečanu odjeću, Nedim je šutio. Nije imao nikakav plan. Mahir je primijetio njegov pomalo zabrinuti pogled i rekao: „Ništa ne brini, jer ti ideš sa mnom na praznični ručak kod moje mame Aide“. Tako je i bilo. Nedim je bio presretan jer je sa 17 godina prvi put osjetio bliskost i ljubav koju pruža SOS mama, ali i onaj najljepši miris – miris prazničnog ručka i porodičnog doma.

Njihovo iskreno i pravo prijateljstvo nastavilo se i pri izlasku iz Kuće za mlade. Zaposlili su se i pronašli zajednički stan u kojem, osim troškova, dijele i dobro i loše što im život nosi. SOS mama Aida često kaže da je sretna i zahvalna što je spletom okolnosti, kroz život dobila još jednog sina.

Vjerujem da se svako od vas, dok je čitao ovu priču o prijateljstvu, sjetio svog najboljeg prijatelja ili prijateljice. Osobe koja je bila uz vas u najtežim, ali i u najljepšim trenucima. Sa kojom ste plakali ili se smijali do suza. Ako jeste, ovo je idealna prilika da pozovete svoje prijatelje i prijateljice, drage osobe, da nam se pridruže i postanu Kume ili Kumovi.

Podijelite sa njima našu [POZIVNICU](#), ali i osjećaj koji u vama izaziva spoznaja da pomažete djeci koja odrastaju u SOS Dječijim selima. Samo ujedinjeni možemo omogućiti da nijedno dijete ne odrasta samo. Hvala vam za ljubav, podršku, i najvažnije – za prijateljstvo.

S ljubavlju,
Džana Olovčić
SOS Dječija sela u BiH

Zbog zaštite
privatnosti,
imena i
fotografije djece
su izmijenjena.